LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR *IF P&C INSURANCE AS* GINČO NAGRINĖJIMO

2026-11-04 Nr. 429-472
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *If P&C Insurance AS,* veikianti Lietuvoje per įsteigtą filialą*,* (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudimo išmokos už eismo įvykio metu apgadintą automobilį dydžio ir nepriklausomo vertintojo sąmatos rengimo išlaidų atlyginimo. Pareiškėjas nesutinka su draudiko nustatyta sugadinimų apimtimi ir apskaičiuota draudimo išmokos suma, todėl prašo išmokėti 2 266,89 Eur draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal vertintojo sąmatą, ir atlyginti 121 Eur už jos rengimą. Įvertinus šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, nustatyta, kad draudiko pateikti ekspertinio vertinimo duomenys patvirtina dalies į sąmatą įtrauktų sugadinimų nesuderinamumą su eismo įvykiu. Vertinant su įvykiu susijusių sugadinimų remonto išlaidas, nustatyta, kad draudiko pagal papildomai pateiktus rinkos duomenis patikslinti darbų įkainiai yra pagrįsti, o perskaičiuota draudimo išmoka – pakankama iki įvykio buvusiai automobilio būklei atkurti. Draudikas taip pat sutiko atlyginti pusę sąmatos rengimo išlaidų, o pagrindo rekomenduoti atlyginti likusią jų dalį nenustatyta.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2026 m. liepos 3 d. eismo įvykio metu buvo apgadintas pareiškėjo automobilis „Honda Civic" (toliau – įvykis). Žalą administravo už įvykį atsakingo asmens civilinę atsakomybę apdraudęs draudikas.

Draudiko atstovė UAB „Smart Claims" parengė automobilio remonto sąmatą, pagal kurią apskaičiuotos su įvykiu susietų sugadinimų remonto išlaidos sudarė 406,56 Eur be PVM.

Nesutikdamas su nustatytu žalos dydžiu, pareiškėjas 2026 m. rugpjūčio 24 d. pateikė nepriklausomo turto vertintojo UAB „Asistavita" parengtą remonto sąmatą (toliau – Sąmata), kurioje apskaičiuota automobilio remonto kaina sudarė 2 266,89 Eur su PVM. Pareiškėjas paprašė pagal ją perskaičiuoti draudimo išmoką ir atlyginti 121 Eur už Sąmatos rengimą. Draudikui sprendimo nepakeitus, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką.

Ginčo nagrinėjimo metu draudikas pateikė 2026 m. spalio 8 d. eksperto išvadą Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – Eksperto išvada) dėl automobilių sugadinimų suderinamumo su įvykio aplinkybėmis. Draudikas taip pat patikslino darbų įkainius bei dažymo medžiagų koeficientą. Draudikas perskaičiavo draudimo išmoką, ją padidindamas iki 438,31 Eur, ir sutiko pareiškėjui atlyginti 60,50 Eur, t. y. pusę Sąmatos rengimo išlaidų.

Ginčo reikalavimai

Įpareigoti draudiką už įvykį išmokėti 2 266,89 Eur draudimo išmoką ir atlyginti visas Sąmatos rengimo išlaidas.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas teigia, kad draudikas nepagrįstai pripažino tik dalį automobilio sugadinimų susijusiais su įvykiu, o jam pateikti techniniai duomenys nepakankamai pagrindžia kitų sugadinimų

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

nesuderinamumą su įvykiu. Pareiškėjas nesutinka su draudiko pateiktu eismo įvykio deklaracijos turinio aiškinimu ir mano, kad nebuvo tinkamai įvertintos jo nurodomos iki įvykio darytos nuotraukos. Pareiškėjas prašo išmokėti Sąmatoje nustatytą 2 266,89 Eur draudimo išmoką ir atlyginti 121 Eur už Sąmatos rengimą, o šių reikalavimų pagrįstumui įvertinti – išreikalauti iš draudiko techninę medžiagą ir žalos skaičiavimą pagrindžiančius duomenis.

Draudikas nurodo, kad abiejų automobilių apžiūros medžiaga ir Eksperto išvada pagrindžia tik dalies sugadinimų ryšį su įvykiu, o pareiškėjo pateikta Sąmata šių išvadų nepaneigia. Remdamasis UAB „Audatex Baltics" pateiktais Panevėžio apskrities servisų duomenimis, draudikas patikslino remonto darbų įkainius ir dažymo medžiagų koeficientą. Keičiamai detalei taikomą kainą draudikas grindžia rinkoje esančių naudotų dalių pasiūlymais, o mažesnes dažymo išlaidas – iki įvykio buvusiais paviršių defektais. Draudikas taip pat nurodo, kad, nepateikus PVM išlaidas patvirtinančių dokumentų, draudimo išmoka apskaičiuota be PVM. Nors Sąmatos rengimo išlaidas draudikas laiko nebūtinomis, jis sutiko atlyginti pusę jų – 60,50 Eur.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42^1 straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti šalių ginčą, būtina įvertinti: 1) ar draudikas pagrįstai dalies automobilio sugadinimų nesusiejo su eismo įvykiu; 2) ar draudikas tinkamai apskaičiavo su eismo įvykiu susijusių sugadinimų remonto išlaidas; 3) ar yra pagrindas draudikui atlyginti visas pareiškėjo patirtas Sąmatos rengimo išlaidas.

Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 16 straipsnio 1 dalyje draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką siejama su žalos padarymu, naudojant transporto priemonę ir sąlygų transporto priemonės valdytojo civilinei atsakomybei kilti buvimu. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.247 straipsnį, atlyginami tik su civilinę atsakomybę sukėlusiais veiksmais susiję nuostoliai. Taigi draudikas turi atlyginti konkretaus eismo įvykio metu padarytą žalą.

CK 6.251 straipsnyje įtvirtintas visiško nuostolių atlyginimo principas reiškia, kad nukentėjusio asmens turtinė padėtis turi būti atkurta tiek, kiek ji pablogėjo dėl žalą sukėlusio įvykio. Todėl draudimo išmoka turi padengti pagrįstas iki įvykio buvusios automobilio būklės atkūrimo išlaidas, tačiau neturi apimti su įvykiu nesusijusių sugadinimų pašalinimo ar nepagrįsto turto pagerinimo išlaidų.

1) Dėl įvykio metu sukeltų automobilio apgadinimų apimties

Pareiškėjas nesutinka su draudiko nustatyta automobilio sugadinimų apimtimi ir teigia, kad sprendimas nemokėti draudimo išmokos už dalį automobilio apgadinimų yra nepagrįstas. Vertinant šiuos argumentus, reikšmingi duomenys apie abiejų transporto priemonių sugadinimus ir Eksperto išvada.

Rengiant Eksperto išvadą buvo išanalizuotos eismo įvykio aplinkybės, deklaracijos schema, vairuotojų paaiškinimai ir abiejų automobilių sugadinimų nuotraukos. Taip pat, naudojantis programa „PC-Crash", sudaryta eismo įvykio schema ir palygintos automobilių kontaktinės zonos.

Eksperto išvadoje nustatyta, kad automobilio „Nissan Qashqai" priekinio bamperio kairėje pusėje užfiksuoti paviršiniai slystamojo pobūdžio pažeidimai yra suderinami su pareiškėjo automobilio „Honda Civic" dešiniojo priekinio sparno ties priekinėmis durimis ir abiejų dešinės pusės durų horizontalaus paviršinio braukimo pėdsakais. Tačiau kiti pareiškėjo automobilio

sugadinimai pagal jų pobūdį, vietą ir išsidėstymą neatitinka nustatyto automobilių kontakto mechanizmo.

Šias išvadas ekspertas pagrindė konkrečių sugadinimų techniniu palyginimu. Nustatyta, kad automobilio „Nissan Qashqai" kontaktiniai pažeidimai yra maždaug 40–65 cm aukštyje, o dalis pareiškėjo automobilio sugadinimų užfiksuoti kitame aukštyje: priekinio sparno apdailos lūžis – apie 20–30 cm, veidrodėlio pažeidimai – apie 98 cm, priekinių durų rankenėlės pažeidimas – apie 82 cm, slenksčio – apie 20–25 cm. Be to, ekspertas paaiškino, kad automobilio „Nissan Qashqai" priekinio bamperio kontaktinis paviršius nėra abrazyvinis, todėl pareiškėjo automobilio priekinio bamperio, priekinio sparno, veidrodėlio, priekinių durų, galinio sparno ir galinio bamperio abrazyviniai pažeidimai nėra suderinami su nustatytu automobilių tarpusavio kontaktu.

Atskirai įvertinti ir dešinės pusės ratlankių pažeidimai. Ekspertas nustatė, kad jie yra lokalūs, apimantys tik dviejų ratlankio stipinų sritį, nors besisukančiam ratlankiui kontaktuojant su kita transporto priemone pažeidimai turėtų susidaryti per visą jo perimetrą. Taip pat atkreiptas dėmesys, kad pareiškėjo automobilio priekinių durų deformacijos vietoje užfiksuotas sutrūkinėjęs storas glaisto sluoksnis ir giluminė korozija, rodantys ankstesnio remonto požymius.

Pažymėtina, kad ant tų pačių automobilio dalių gali būti skirtingomis aplinkybėmis atsiradusių sugadinimų, todėl priekinio sparno ir durų horizontalaus paviršinio braukimo pėdsakų pripažinimas susijusiais su įvykiu savaime nepatvirtina, kad jo metu atsirado ir visi kiti šiose dalyse užfiksuoti pažeidimai. Nagrinėjamu atveju ekspertas išskyrė su nustatytu automobilių kontaktu suderinamus sugadinimus ir pateikė techninius argumentus, pagrindžiančius kitų pažeidimų nesuderinamumą su šiuo kontaktu.

Šio vertinimo nekeičia ir pareiškėjo argumentas, kad eismo įvykio deklaracijoje nurodyti platesnės apimties automobilio sugadinimai. Deklaracijoje pateiktas bendro pobūdžio sugadinimų aprašymas savaime nepatvirtina visų atitinkamoje automobilio dalyje užfiksuotų pažeidimų ryšio su įvykiu, todėl jų kilmė vertintina atsižvelgiant į pateiktų techninių įrodymų visumą.

Vertinant Eksperto išvados pagrįstumą ir pakankamumą, pažymėtina, kad ekspertas neapsiribojo bendro pobūdžio teiginiais apie sugadinimų nesuderinamumą su įvykiu, bet išanalizavo konkrečių pažeidimų pobūdį, jų išsidėstymą ir susidarymo ypatumus bei paaiškino, kodėl nustatyti požymiai neatitinka deklaruoto automobilių kontakto mechanizmo. Eksperto išvados yra pagrįstos abiejų transporto priemonių sugadinimų palyginimu ir nuotraukose užfiksuotais duomenimis, o pateikti techniniai argumentai yra nuoseklūs ir tarpusavyje neprieštaringi. Atsižvelgiant į atlikto tyrimo apimtį ir pateiktų techninių argumentų konkretumą, nėra pagrindo laikyti Eksperto išvados neišsamia ar nepakankamai motyvuota.

Pareiškėjo pateiktoje Sąmatoje apskaičiuotos automobilio sugadinimų šalinimo išlaidos, tačiau joje neanalizuotas atskirų pažeidimų susidarymo mechanizmas ir neatliktas abiejų automobilių sugadinimų palyginimas. Taigi, Sąmatoje nurodytos remonto išlaidos savaime nepatvirtina visų į ją įtrauktų sugadinimų ryšio su įvykiu ir nepaneigia Eksperto išvadoje pateiktų techninių argumentų dėl dalies sugadinimų kilmės.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus duomenis, nenustatyta pagrįstų abejonių dėl Eksperto išvados patikimumo. Joje pateiktas techninis vertinimas yra pakankamai išsamus ir motyvuotas, o pareiškėjas nepateikė objektyvių duomenų, kurie paneigtų eksperto nustatytus sugadinimų neatitikimus ar sudarytų pagrindą kitaip vertinti jų kilmę. Todėl, atsižvelgiant į įrodymų visumą, labiau tikėtina, kad Eksperto išvadoje su įvykiu nesusieti automobilio sugadinimai atsirado kitomis aplinkybėmis, ir nėra pagrindo įpareigoti draudiką papildomai atlyginti jų šalinimo išlaidų.

2) Dėl su eismo įvykiu susijusių sugadinimų remonto išlaidų dydžio

Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių[2] (toliau – Taisyklės) 15 punkte nustatyta, kad, nukentėjusiam trečiajam asmeniui turto neremontuojant, atlyginamos apskaičiuotos būtinosios remonto išlaidos be PVM. Jos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

Nagrinėjamu atveju, vertintojo parengta Sąmata yra vienas iš žalos dydį pagrindžiančių dokumentų, vertintinas kartu su kitais byloje surinktais duomenimis. Draudikas neprivalo besąlygiškai vadovautis joje pateiktais skaičiavimais, tačiau turi pagrįsti savo nustatytą žalos dydį. Vien didesnė vertintojo apskaičiuota remonto kaina savaime nepatvirtina, kad draudiko apskaičiuotos išmokos nepakanka iki įvykio buvusiai automobilio būklei atkurti.

[2] Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

Palyginus šalių skaičiavimus, nustatyta, kad jų skirtumą lemia tiek skirtinga su įvykiu siejamų sugadinimų ir remonto darbų apimtis, tiek taikyti darbų įkainiai bei keičiamos detalės kaina. Kaip nustatyta pirmiau, ne visi Sąmatoje nurodyti sugadinimai priskirtini nagrinėjamam įvykiui. Atitinkamai Sąmatoje numatytos ir tokių pažeidimų šalinimo išlaidos, kurių įtraukti į draudimo išmoką nėra pagrindo.

Sąmatoje taikyti 40,18 Eur be PVM mechaninių ir kėbulo remonto darbų bei 40,67 Eur be PVM dažymo darbų valandiniai įkainiai. Draudikas iš pradžių taikė 24 Eur be PVM valandinį įkainį, grindžiamą partnerių remonto įmonių duomenimis. Ginčo nagrinėjimo metu draudikas pateikė UAB „Audatex Baltics" parengtą 2026 m. III ketvirčio Lietuvos remonto įmonių vidutinių valandinių įkainių ir dažymo medžiagų koeficientų analizę ir pagal jos duomenis patikslino skaičiavimus.

Analizė apima 265 Lietuvos remonto įmonių 25 229 remonto bylų duomenis. Remiantis 710 Panevėžio apskrities remonto bylų duomenimis, nustatytas vidutinis mechaninių darbų valandinis įkainis – 27,44 Eur, dažymo darbų – 27,68 Eur, o dažymo medžiagų koeficientas – 87 proc. Pritaikęs šiuos dydžius, draudikas apskaičiuotą draudimo išmoką padidino nuo 406,56 Eur iki 438,31 Eur be PVM. Su įvykiu susietų sugadinimų ir būtinų remonto darbų apimtis nebuvo keičiama.

Vertinant šiuos duomenis, reikšminga tai, kad analizėje išskirti Panevėžio apskrities, kurioje gyvena pareiškėjas ir įvyko įvykis, remonto bylų duomenys, o analizuotas laikotarpis apima nagrinėjamo įvykio datą. Taigi, patikslinti skaičiavimai grindžiami atitinkamo regiono ir laikotarpio duomenų visuma, o ne vien atskirų draudiko partnerių sutartiniais įkainiais. Šie duomenys suteikia pagrindą įvertinti regione taikytų vidutinių įkainių dydį.

Sąmatoje pateikta nuoroda į vidutinius Lietuvos autoservisų įkainius savaime nepaneigia konkretaus regiono duomenų ir nepatvirtina, kad būtent Sąmatoje taikyti didesni įkainiai būtini pareiškėjo automobilio remontui. Byloje nėra duomenų, kad dėl automobilio techninių ypatumų ar būtinų remonto darbų pobūdžio draudiko pritaikyti regiono vidutiniai įkainiai ir dažymo medžiagų koeficientas būtų netinkami.

Atsižvelgiant į tai, draudiko papildomai pateikti duomenys laikytini pakankamu patikslintų skaičiavimų pagrindimu, todėl nėra pagrindo rekomenduoti draudikui remonto išlaidas perskaičiuoti pagal Sąmatoje nurodytus didesnius darbų įkainius.

Ginčo šalių pateiktuose skaičiavimuose taip pat skiriasi galinės dešinės arkos apdailos kaina. Draudiko sąmatoje numatyta 40 Eur naudotos detalės kaina, o Sąmatoje – 96,08 Eur be PVM naujos detalės kaina, ją sumažinus dėl nusidėvėjimo nustatyta 56,29 Eur vertė.

Žalos atlyginimu siekiama atkurti iki įvykio buvusią automobilio būklę, todėl tinkamos naudotos detalės kainos taikymas savaime neprieštarauja šiam tikslui. Draudikas pateikė naudotų „Honda Civic" galinės dešinės arkos apdailų pardavimo skelbimus, pagrindžiančius tokių dalių pasiūlą ir kainas. Draudiko numatyta 40 Eur suma patenka į pateiktų pasiūlymų kainų intervalą.

Sąmatoje pasirinktas naujos detalės kainos mažinimo dėl nusidėvėjimo būdas savaime nepaneigia galimybės būtinąsias remonto išlaidas apskaičiuoti pagal tinkamos naudotos detalės kainą. Įvertinus pateiktus pasiūlymus ir nesant duomenų, kad numatytos sumos nepakaktų tokiai detalei įsigyti, nėra pagrindo šią remonto išlaidų poziciją didinti iki Sąmatoje nurodytos vertės.

Atsakant į pareiškėjo prašymą paaiškinti, kodėl taikytas 30 proc. mažinimas, pažymėtina, kad draudikas jį taikė dešinės pusės priekinių ir galinių durų bei priekinio dešiniojo sparno dažymo išlaidoms dėl iki įvykio buvusių paviršių defektų, kurie būtų pašalinti atliekant dažymo darbus. Duomenys apie ankstesnius pažeidimus, remonto požymius ir koroziją aptarti Eksperto išvadoje.

Pažymėtina, kad pareiškėjo pateiktoje Sąmatoje taip pat pritaikytas 30 proc. dažymo išlaidų sumažinimas dėl dažytų paviršių būklės pagerinimo. Vadinasi, pareiškėjo reikalaujama suma apskaičiuota taikant tokį patį sumažinimą kaip ir draudiko sąmatoje, o išskaitytų sumų skirtumą lemia skirtingai apskaičiuotos dažymo išlaidos.

Pareiškėjo reikalaujama 2 266,89 Eur suma apima ir 393,43 Eur PVM sumą. Byloje nepateikta dokumentų, patvirtinančių atliktą automobilio remontą ir patirtas PVM išlaidas, todėl, pagal Taisyklių 15 punktą, nėra pagrindo į apskaičiuotą draudimo išmoką įtraukti Sąmatoje nurodytą PVM.

Įvertinus aptartus skaičiavimų skirtumus ir juos pagrindžiančius duomenis, nenustatyta pagrindo draudiko patikslintoje sąmatoje apskaičiuotas su įvykiu susijusių sugadinimų remonto išlaidas laikyti nepakankamomis. Draudikui įsipareigojus išmokėti 438,31 Eur draudimo išmoką, nėra pagrindo rekomenduoti ją padidinti iki pareiškėjo reikalaujamos 2 266,89 Eur sumos.

Kartu pažymėtina, kad ši išvada neatleidžia draudiko nuo pareigos įvertinti papildomus objektyvius duomenis, jeigu jie patvirtintų, kad apskaičiuotos išmokos nepakanka būtinosioms su

įvykiu susijusių sugadinimų remonto išlaidoms padengti.

3) Dėl Sąmatos rengimo išlaidų atlyginimo

Pareiškėjas Lietuvos banko prašė įpareigoti draudiką atlyginti 121 Eur sąmatos rengimo išlaidas. Draudikas sutiko atlyginti pusę šių išlaidų – 60,50 Eur, o su reikalavimu atlyginti visas vertinimo išlaidas nesutiko.

Vadovaujantis CK 6.38 straipsnyje įtvirtintais prievolių vykdymo principais, prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai ir nustatytais terminais pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nurodymų nėra, vadovaujantis protingumo kriterijais. Jeigu vienai iš šalių prievolės vykdymas kartu yra ir profesinė veikla, ši šalis turi vykdyti prievolę taip pat pagal tai profesinei veiklai taikomus reikalavimus. Kiekviena šalis turi atlikti savo pareigas kuo ekonomiškiau ir vykdydama prievolę bendradarbiauti su kita šalimi (šalių pareiga kooperuotis).

Kaip minėta, TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas. Tai reiškia, kad įstatyme būtent draudikui numatyta prievolė nustatyti padarytos žalos dydį. TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje taip pat nustatyta, kad jeigu atsakingo draudiko ar Biuro įgaliotas asmuo neatvyko per šio straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą ir (arba) nebuvo atlikta apžiūra nuotoliniu būdu, kaip tai numatyta šio straipsnio 2 dalyje, nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę įsigyti turto vertinimo paslaugas, kad būtų nustatytas turtui padarytos žalos dydis. Tokiu atveju atsakingas draudikas ar Biuras privalo atlyginti rinkos kainas atitinkančias nukentėjusio trečiojo asmens turėtas turto vertinimo paslaugų išlaidas. Nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę savo iniciatyva ir savo lėšomis papildomai kreiptis į ekspertus dėl padarytos žalos dydžio nustatymo.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas Sąmatą užsakė nesutikdamas su draudiko nustatyta automobilio sugadinimų apimtimi ir apskaičiuotu žalos dydžiu. Tačiau Sąmatoje apskaičiuotos visų pareiškėjo nurodytų sugadinimų šalinimo išlaidos, nevertinant jų susidarymo aplinkybių ir ryšio su įvykiu. Todėl Sąmata nepaneigė draudiko pateiktų techninių įrodymų, kuriais pagrįstas sprendimas dalies sugadinimų nesieti su įvykiu. Be to, joje nurodyti didesni remonto darbų įkainiai ir keičiamos detalės kaina nebuvo pagrįsti objektyviais duomenimis, patvirtinančiais, kad draudiko apskaičiuotų sumų nepakanka su įvykiu susijusiems sugadinimams pašalinti.

Nors ginčo nagrinėjimo metu draudikas patikslino remonto darbų įkainius ir padidino apskaičiuotą draudimo išmoką, šis perskaičiavimas atliktas remiantis UAB „Audatex Baltics" pateiktais rinkos duomenimis, o ne pareiškėjo Sąmatoje nurodytais skaičiavimais. Taigi, vien aplinkybė, kad draudikas vėliau padidino draudimo išmoką, savaime nepatvirtina Sąmatos rengimo būtinumo.

Pažymėtina, kad pareiškėjas turėjo teisę savo iniciatyva kreiptis dėl automobilio remonto išlaidų apskaičiavimo, tačiau vien nesutikimas su draudiko nustatytu žalos dydžiu savaime nereiškia, kad tokios išlaidos turi būti atlyginamos. Įvertinus Sąmatos turinį ir reikšmę nustatant atlygintiną žalą bei atsižvelgiant į draudiko sutikimą atlyginti pusę jos rengimo išlaidų – 60,50 Eur, nėra pagrindo rekomenduoti draudikui atlyginti likusią 60,50 Eur dalį.

Išvada

Įvertinus ginčo šalių pateiktus duomenis, nenustatyta pagrindo abejoti draudiko nustatyta su įvykiu susijusių automobilio sugadinimų apimtimi ir draudimo išmokos pakankamumu atkurti automobilį į iki eismo įvykio buvusią padėtį. Taip pat nenustatyta pagrindo atlyginti visas pareiškėjo patirtas Sąmatos rengimo išlaidas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo

esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis